

Határtalanul sítábor Havas Bucsin

Székelyföld

Gondoltunk egy nagyot! Megcsináltuk és beleszerettünk J

Az idén rendhagyó módon a Bethlen Gábor Alapítvány pályázatára nem egyszerűen tanulmányi kirándulásra, hanem azt kibővítvé sítáborra pályáztunk.

Az izgalmasnak ígérkező kalandot megelőzően a gyerekeknek egy foglalkozáson bemutattuk a tábor helyszínét, a környék földrajzi adottságait, látnivalóit. Az előkészítő órán a gyerekek a Barangoló Digitális Tartalomtár anyagainak segítségével ismerhették meg a kirándulásunk helyszíneit egy előadásba ágyazva. Interaktív módon ők is aktívan részt vettek benne, és közösen fedezték fel Erdély különböző pontjait, pl. Kolozsvár, Gyilkos-tó. Ezen kívül pedig Gyergyószentmiklósról, Bucsin-tetőről és a Békás szorosról kaptak egy kis ízelítőt. Jó volt látni a diákokon az izgatottságot és az érdeklődést. Kétség sem fért hozzá, hogy nagyszerű útnak nézünk elébe.

Február 6-án 30 izgatott gyerek 3 pedagógussal indult el a Székelyföldön található, sok magyar által lakott **Gyergyószentmiklóstra**. Miért voltunk izgatottak? Egy sítáborban jó, ha van hó, van hideg, jó a síoktató, kényelmes a szállás....és még sok-sok dolog, ami fontos. Odaérve megnyugodtunk. Minden tökéletes volt. Menetközben **Királyhágón** pihenő, **Kolozsváron** gyönyörű **Hunyadi Mátyás lovasszobrát** és **szülőházát** tekintettük meg.

Szilvi néni történelem és földrajz iránti rajongása a táborozás során olyan méreteket öltött, hogy minden látnivalóról mesélt, történeteket és legendákat olvasott fel, énekelt, verselt és kvizeket csinált. Játékosan, viccesen és sokoldalúan tanított.

Az első oktatási napon még enyhe idő volt. **Havas Bucsin** sípályáján kásás, letaposott hó, zöldellő fenyőerdő fogadott. Az oktatók (Emese és Laci) azonnal megtalálták a gyerekekkel a közös hangot, akik emiatt teljes odaadással dolgoztak. Tanultak pizzát „sütni”, elesni, felkelni, egy és kétlábon állni, majd kanyarodni.

A második nap délelőttje kirándulással telt: **Békás-szoros, Gyilkos -tó.** Megannyi csoda. Délután tovább „sütögettük a pizzát”, gyakoroltunk a tanuló pályán fel-le mozogni. Az időjárás változott, igazi tél köszöntött ránk.

Az esti órákra is maradt az energiából. Ellátogattunk a Szent Anna Otthonba, ahol egy igazi nagy családot ismerhettünk meg. Kolumbán Orsolya vezetésével működik az otthon, ő a „nagymama” és nagyon szíven viseli az ottani gyerekek sorsát. Együtt tanulnak, van házimunka, kötelezettségek és feladatok. A nagyobb fiúk a szomszéd farmon az állatok körül segítenek szabadidejükben. A létesítmény fenntartója Dévai Szent Ferenc Alapítvány, alapítója Bőjte Csaba. A gyerekek nagyon örültek a vitt ajándékoknak. Egy kötetlen és kedves beszélgetés után a szállás felé vettük az irányt.

A harmadik napon a sítérep egy új arcát mutatta felénk: Csodaországga változott. Szakadó hóesés 20 cm friss hó, fehér bundába öltözött fák. Ekkorra már mindenki önállóan síelt, bátran siklottunk a friss, puha hóban.

Mondanám, hogy minden szuper volt, de nem.....maradni kellett volna még, mert a gyerekek ez alatt az 5 nap alatt olyan dolgokat tanultak, amiket az iskolapadban nem biztos: kitartást, felelősségvállalás, önállóságot, küzdeni akarást, együttműködést, elfogadást és még sorolhatnám.

A gyerekek alig várták, hogy itthon beszámolhassanak osztálytársaiknak a rengeteg új élményről. Osztályfőnöki órán aztán mindenki elmesélhetett egy

történetet, egy kedvenc helyet, egy fontos pillanatot, vagy éppen azt az érzést, amit ez a határtalanul sítábor adott neki.

A programunk úgy lesz teljes, hogy június 4-én a Nemzeti Összetartozás Napján megemlékeztünk erről a jeles eseményről. Az oroszlányi trianon emlékműnél készült műsor képei egy későbbi beszámolóban láthatók majd.

Lovrity Ingrid